

DECIZIA nr..... din 2014
privind soluționarea contestației formulate de
..... din

Cu adresa nr., înregistrată la **Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice** sub nr., **Administrația Județeană a Finanțelor Publice** ... a înaintat dosarul contestației formulate de din împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.* emisă de reprezentanți ai A.J.F.P. – Inspectie fiscală.

Decizia de impunere nr. a avut la bază măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr.
..... are sediul în și codul de înregistrare fiscală

Obiectul contestației îl constituie suma totală de lei, reprezentând:

- lei TVA de plată;
- lei accesorii aferente TVA de plată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală actualizată - Titlul IX "*Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*", respectiv actul atacat a fost comunicat contribuabilului în data de, iar contestația a fost transmisă prin poșta în data de și înregistrată la AJFP sub nr.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

I Susținerile societății contestatoare sunt următoarele:

"[...]în data de2013 ni s-au ridicat de la firmă o serie de documente, care au fost analizate de organul fiscal, apoi returnate societății.

În urma controlului efectuat începând cu data de2013 ni s-au prezentat pe data de2013 o situație parțială la care nu am avut obiecțiuni dar și aici vă rugăm să aveți în vedere obiecțiunile prezentate în raportul final pe care îl contestăm în parte s-a întocmit pe data de2013.

Așadar nu putem să nu avem obiecțiuni pe2013 cu privire la o situație globală ce s-a întocmit pe data de2013 (deci ulterior) și mult mai târziu comunicată nouă prin poștă.

Astfel, obiecțiunea noastră principală constă în faptul că în mod eronat la pct. 3.1 din raportul nr., secțiunea în care organul de inspecție constată și stabilește o diferență de TVA în total de lei. Contestăm această sumă cu privire la partea de lei pe care organul nu a considerat-p TVA deductibilă.

În realitate această sumă este și trebuia dedusă deoarece suntem firmă de transport rutier de mărfuri și potrivit legislației în vigoare, nu suntem ținuți să avem cheltuieli cu combustibil în concordanță cu venitul realizat.pe o anumită rută am negociat un transport pentru o sumă considerată de agentul constatator prea mică dar încă profitabilă pentru noi dar cheltuielile de transport rămân în mod obiectiv același indiferent de suma avută în vedere la încheierea de transport.

O altă obiecțiune cu privire la același punct al raportului constă în faptul că avem și documentele complete, inclusiv comenzi de transport, CMR – uri și foi de parcurs dar la data efectuării controlului, dispecerul nostru era plecat din țară iar această documentație se afla în posesia lui.

Avem așadar atât dispoziții legale ce nu au fost reținute în favoarea noastră de organul de control dar și documente justificative care nu au fost îngăduite a fi prezentate.

Pentru aceste motive vă rugăm să admiteți contestația formulată și la rubrica TVA stabilit ca și diferențe în sumă totală de lei să se scadă suma contestată, respectiv lei, fiind deci de acord să plătim suma rezultată și anume lei [...]."

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. încheiat la, s-au stabilit următoarele:

"[...]Suma de lei TVA deductibilă pentru care nu s-a acordat dreptul de deducere deoarece societatea nu poate justifica consumul de combustibil proporțional cu veniturile realizate, încălcând prevederile Legii 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, art. 145, alin.) 2, lit. a) și art. 145¹, alin. 3, coroborat cu HG 44/2004, pct. 45¹, alin. (7) conform căreia justificarea utilizării vehiculelor, în sensul acordării deductibilității integrale a TVA se efectuează pe baza documentelor justificative și prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puțin

categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometri parcurși.[...]."

III. Din analiza documentelor anexate dosarului cauzei și având în vedere legislația în vigoare din perioada verificată, rezultă următoarele:

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. a fost efectuată verificarea modului de constituire, evidențiere și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat de către, printre care și taxa pe valoare adăugată aferentă perioadei

Obiectul principal de activitate declarat de societate este reprezentat de "....." - cod CAEN, activitate desfășurată în perioada verificată.

În urma verificării efectuate privind taxa pe valoare adăugată, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență suplimentară la TVA de plată în sumă de lei, pentru care au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei (.... lei + lei) conform prevederilor art.119, alin. (1), art. 120 alin. (1) și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată.

Față de aceste obligații de plată, societatea comercială contestă TVA de plată în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de ... lei.

Diferența suplimentară la TVA de plată în sumă de lei s-a datorat consumului de carburant nejustificat proporțional cu veniturile realizate.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea comercială nu deține documente justificative în vederea deductibilității TVA în sumă de lei, respectiv foi de parcurs care trebuie să conțină cel puțin categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

Prin contestatia formulată, societatea comercială precizează că este societate de transport rutier de mărfuri, că deține documente și anume comenzi de transport, CMR – uri și foi de parcurs, însă la data controlului aceste documente se aflau în posesia dispecerului, care era plecat din țară.

În drept, sunt aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004:

Codul fiscal:

„[...] ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...]"

“[...] ART. 145¹ Limitări speciale ale dreptului de deducere

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;

c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către școlile de șoferi;

e) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosință este transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar ori operațional;

f) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial. [...]"

Norme metodologice:

„[...] 45¹. (7) Utilizarea vehiculului pentru activitățile exceptate prevăzute la art. 145¹ alin. (3) din Codul fiscal rezultă, în funcție de fiecare situație în parte, din informații cum sunt: obiectul de activitate al persoanei impozabile, dovada că persoana impozabilă are personal angajat cu calificare în domeniile prevăzute de excepții, foile de parcurs care trebuie să conțină cel puțin elementele prevăzute la alin. (2) sau orice alte dovezi care pot fi furnizate. [...]"

Conform acestor prevederi legale, dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată pentru combustibilul utilizat în folosul operațiunilor taxabile se dovedește cu informații precum obiectul de activitate al persoanei impozabile, dovada că persoana impozabilă are personal angajat cu calificare în domeniile prevăzute de excepții, foile de parcurs sau orice alte dovezi care pot fi furnizate.

Societatea susține că nu a prezentat în timpul controlului documente justificative pentru carburantul utilizat, deoarece erau în posesia dispecerului care era plecat din țară, însă aceste documente nu au fost prezentate nici cu ocazia depunerii contestației.

De asemenea, societatea susține că fiind firmă de transport mărfuri, nu este obligată să realizeze venituri în concordanță cu cheltuielile efectuate, ceea ce contravine prevederilor art. 145, alin. (2), lit. a) din Codul fiscal, care precizează că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

În plus, în declarația dată de administratorul societății în data de, acesta declară pe proprie răspundere că a pus la dispoziția organelor de control toate documentele și informațiile solicitate pentru inspectia fiscală, contrar celor invocate în contestație.

Fată de cele de mai sus, rezultă că ... nu prezintă date și documente noi față de cele avute în vedere la control, care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală, drept pentru care **se va respingere contestația ca neîntemeiată** pentru taxa pe valoare adăugată în sumă de ... lei, ca și pentru accesoriile aferente în sumă de ... lei (... lei + lei), calculate în baza art. 119, alin. (1), art. 120, alin. (1) și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată și potrivit principiului de drept "*accesoriul urmează soarta principalului*".

IV. Concluzionând analiza pe fond a contestației formulată de, împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.* emisă de reprezentanți ai A.J.F.P.– Inspectie fiscală, în conformitate cu prevederile art. 216 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată, se

DECIDE :

1. Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală de ... lei, reprezentând:

- ... lei TVA de plată;
- lei accesorii aferente TVA de plată.

2. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, dar poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 (șase) luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.